

Frank

Kent

Han fångade sparken med huvudet
Han hade tänkt alla tankar ändå
Han stod inte upp när han fick den
För full för att ens kunna gå
Långsamt glömmet man bort allt
Också pojkar I manchestertyg
Men jag minns våra skrikiga stolar I köket
Och virveln på min kula av porslin
Min vän hade kritvita tänder
Hans kläder luktade rök
Så levande att det ibland känns
Som om det är jag som är död
Refr.
En blank dank
Låg så tungt I min hand
En dank Frank
Jag kommer aldrig närmare än så
En blank förmiddag I handen på Frank
Han fångade sparken med huvudet
Som att nicka en fotboll I mål
Som att kasta en sten högt över taken
Och klättra dit ingen kan nå
Långsamt glömmet man bort allt
Också träskor och gul blend I smyg
Men inte saker han sa som gjorde mig större
Inte så blyg
På hans jacka satt fyra märken
Hjältar I glittrande tyg
Slade Kiss Bowie & Sweet, året när pinups var ny
Refr.
Nu är jag större, nu är jag äldre än du
Nu är jag större, större än du....